

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чости Григорія Денисовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
20 квітня 2021 року
№ 68-2(II)/2021

Справа № 3-48/2021(110/21)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича – доповідача,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чости Григорія Денисовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Головатого С.П. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Чоста Григорій Денисович як суб'єкт права на конституційну скаргу (далі – Заявник) повторно – у розумінні припису абзацу другого частини третьої

статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/110 від 19 березня 2021 року) визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), приписи пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якими не підлягають касаційному оскарженню „судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження (крім справ, які відповідно до цього Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково“.

На думку Заявника, оспорювані приписи Кодексу не відповідають приписам статті 21, частини другої статті 22, частини першої статті 24, статей 27, 28, частин першої, третьої статті 46, статті 48, частин першої, другої, шостої статті 55, статей 56, 64 Конституції України.

Обґрунтовуючи неконституційність приписів пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, Заявник посилається на приписи Конституції України, Загальної декларації прав людини 1948 року, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Європейської соціальної хартії (переглянутої) 1996 року, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

2.1. Заявник звернувся до Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради (далі – Управління) із заявою щодо призначення субсидії. Управління відмовило Заявникові в призначенні субсидії, зокрема, з огляду на те, що „житлова субсидія не може призначатись за зареєстрованим місцем проживання та за місцем фактичного проживання одночасно“.

Не погодившись із відмовою, Заявник звернувся до суду з адміністративним позовом до Управління, в якому просив визнати протиправним рішення Управління про відмову в призначенні субсидії та зобов'язати відновити його порушене право на субсидію; стягнути з Управління моральну шкоду, заподіяну протиправним рішенням щодо незаконної відмови в призначенні субсидії, а також матеріальні збитки, заподіяні такою відмовою.

2.2. Донецький окружний адміністративний суд рішенням від 12 березня 2020 року, залишеним без змін постановою Першого апеляційного адміністративного суду від 11 серпня 2020 року, у задоволенні позову відмовив.

Заявник оскаржив ці судові рішення в касаційному порядку.

2.3. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 16 листопада 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження, застосувавши приписи пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу.

Заявник стверджує, що „у даній справі ВС не тільки не захистив права і свободи людини і громадянина <...>, а навпаки, застосованим в остаточному судовому рішенні процесуальним законом закріпив порушення прав і свобод скаржника судами першої і апеляційної інстанцій“.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

3.1. Аналіз документів і матеріалів, долучених Заявником до конституційної скарги, свідчить, що ухвала Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 16 листопада 2020 року є остаточним судовим рішенням у справі Заявника і набрала законної сили з моменту її підписання.

Конституційну скаргу Заявник вперше подав до Конституційного Суду України 24 лютого 2021 року, повторно – 16 березня 2021 року, тобто в обох випадках поза межами тримісячного строку, визначеного пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

До конституційної скарги долучено клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги з огляду на те, що ухвалу суду касаційної інстанції від 16 листопада 2020 року Заявник отримав 27 листопада 2020 року. Проте доказів на підтвердження цього Заявник не надав. Отже, клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги не підлягає задоволенню.

Таким чином, Заявник не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а його конституційна скарга є такою, що подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чости Григорія Денисовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**